

Kwetsbaar en mooi als koraal:

De ene keer staat er meer werk uitgesteld dan de andere keer maar een bezoek aan het glasatelier van Marijk Renia is altijd bijzonder. Het licht speelt met de door haar gemaakte denkbeeldige zeeorganismen en broze koraalriffen.

GLASKUNST MARIJK RENIA

Vlak voor de parkeerplaats bij Boswachterij De Elzen staat een bijzonder wit huis. Het is het huis van Marijk Renia en haar man. Ze wonen er al meer dan een kwart eeuw. De perfecte plek voor een beeldend kunstenaar, wat Marijk is. Zeker in de tijd dat ze nog beeldhouwde. "Ideaal toen ik met steen en brons werkte. Dan maak je behoorlijk wat herrie. Vooral de haakse slijper is geen pretje als je burens hebt. Die burens heb ik hier niet. En als ik een stoffig klusje moet doen, kan dat gewoon buiten."

Vanuit haar atelier kijkt ze uit over het waterrijke polderlandschap en het Elzenbos. De natuur is haar grote inspiratiebron, zeker nu ze met glas werkt. "Ik groeide op in een gezin waar altijd werd getekend, gekleed en geknutseld. Mijn vader was fotograaf en mijn moeder coupeuse. Ik wilde naar de kunstacademie maar daar was geen geld voor. Destijds was het voor een meisje ook minder gebruikelijk een eigen carrière na te streven. Dus ging ik de verpleging in. Op mijn tweeëndertigste gooide ik het roer om. Ik was inmiddels getrouwd met mijn huidige man en kreeg de kans om alsnog naar de Kunstacademie in Tilburg te gaan. In Tilburg kwam ik in aanraking met vele technieken en disciplines. Ik koos voor ruimtelijke vormgeving en studeerde daar in 1991 mee af. Ik koos voor het laatste. Tegenwoordig werk ik met glas en komen alle technieken bij elkaar."

Zwaar werk

"Zo'n twintig jaar werkte ik als beeldhouwer en gaf ook les. Het is een zwaar vak. Toen ik in 2011 serieuze gezondheidsklachten kreeg, realiseerde ik me dat ik het beeldhouwen niet meer vol kon houden. Ik volgde een aantal workshops voor glasbe-

werking en raakte gefascineerd door het materiaal. Glasblazen was geen optie want die opleiding duurt 8 tot 10 jaar en is ook fysiek enorm zwaar. Het soortelijk gewicht van glas is vergelijkbaar met beton. Moet je voorstellen hoe dat is als je dat aan een blaaspijp hebt hangen. Glaskunstenaars zijn er veel minder dan schilders en veel galeries vinden het interessant om verschillende soorten werk te tonen. Ik leerde de basistechniekenwerken van het glasfusen van Steef Hendriks in Friesland en begon mijn eerste objecten uit de Oceanserie te maken."

Zelf ontwikkelen

"Het was wel alsof ik helemaal van vooraf aan moest beginnen. Bij beeldhouwen bepaalt de steen de kleur van het kunstwerk. Hier moest ik alles zelf doen. Nog altijd is het een hele kunst om de juiste kleurschakeringen te krijgen. Bij het smelten van het glas kan je nooit weten welk gesmolten deel het meest prominent te zien zal zijn. Soms gebeuren er ook chemische reacties waardoor een kleur veranderd. Ik werk nog altijd elke dag zo'n vijf tot zes uur. Inmiddels werk ik nu meer driedimensionaal. Ik miste het ruimtelijke van het beeldhouwen en ben met hulp van Steef gaan experimenteren met het maken van een mal waarin ik glas zou kunnen gieten. Nu ontwerp ik van boetseerwas het beeld wat ik in glas wil hebben. Ik maak daar gipsmal omheen. Als het uitgehard is gaat het geheel in een stoomoven waardoor de was eruit loopt. Dan heb ik een mal die ik vervolgens droogstook in de oven."

Een spannend moment tijdens het maken van haar kunstwerken is wanneer Marijk het glas uit het gips gaat hakken.

In het atelier hangen schetsen en staan heel veel soorten Bullseye glas uitgesteld. Het is puur vakmanschap om te weten hoe elke type glas reageert in de hete oven.

Ovens en technieken

"In een andere oven gaat de mal op z'n kop met daarboven een pot met de verschillende kleuren glas. Door deze te verhitten naar bijna 900 graden Celsius smelt het glas en vult de mal. Vervolgens moet het werk nog dagen in de oven blijven en langzaam naar kamertemperatuur teruggebracht worden. Dan volgt het spannendste deel: het voorzichtig uithakken van het glazen beeld. Spannend omdat je dan pas ziet of het gelukt is en of de kleuren tot zijn recht komen. En ook omdat je heel voorzichtig te werk moet gaan om het glas niet te beschadigen."

Delicate blue

Marijk vertelt graag over haar werk en de inspiratie die zij haalt uit de natuur: smeltende ijskappen, verdwijnend koraal en de opkomst van wier en algen. Cursussen geeft ze niet meer in haar atelier maar wie interesse heeft is van harte welkom om een kijkje te nemen tijdens haar werkzaamheden. "Alleen als ik aan het ontwerpen ben, wil ik niet gestoord worden. Maar mensen kunnen altijd even bellen als ze hier langs willen komen. Op afspraak is sowieso mogelijk."

TE ZIEN EN TE KOOP BIJ

Aart de Bruin van Galerie Wijnstraat (nr 178) heeft in zijn vaste collectie werk van Marijk. Daarnaast exposeert Marijk met grote regelmaat bij galerie Kiek-Kus in Deventer en Galerie de Ruimte in Geldrop. Van de zomer staat werk van haar op de Glas Kazematten in Menen (België). Het Dordrechts Museum verkoopt in haar winkel via Pak je Kunst kleine kunstwerkjes van Marijk. Voor meer informatie over haar werk en alle exposities: www.renia.nl.